

(سازمان تامین اجتماعی بنگاهی سود آور و بی مسئولیت)

آزاد

دوشنبه هجدهم شهریور ۱۳۸۷

بنا به خصوصیات و مناسبات نظم سرمایه در هر گوشه از این جهان وارونه، سیستم سرمایه داری تنها و تنها بر مبنای کسب سود هرچه بیشتر درآمد و ارزش اضافه با استثمار لجام گسیخته کارگران و زحمتکشان و بهره کشی انسان از انسان با تمام محرومیت ها و مصائبی مانند: فقر، جنگ، نابرابری، بیکاری، ناامنی شغلی، دزدی و قتل، فحشا و اعتیاد استوار است. که این بقا و ثبات هم در گرو رنج و زحمت اکثریت جامعه انسانی با ساعت های کار طولانی و قرون وسطایی و دستمزد بسیار پایین بی حقوقی مطلق و نبود هیچ گونه حقوق انسانی که شرافت و کرامت میلیون ها انسان زحمتکش را پایمال نموده است می باشد.

در این راستا تمامی نهادها و ارگان های دولتی و خصوصی در نظام سرمایه داری که به نام های رنگارنگ و عوام فریب در قالب های، رفاه اجتماعی، آسایش و امنیت، و تامین اجتماعی شکل گرفته اند در واقع چیزی نیستند جز بنگاه های سودآور عریض و طویلی که سیستم بوروکراسی سرمایه جهت کانالیزه کردن چپاول و دستبرد به معیشت کارگران و گرفتن بخشی از شیرهای جان این انسان های زحمتکش، به عنوان حق بیمه- مالیات و اشکال دیگر... قبل از اینکه به دست خود کارگر برسد از دریافتی ناچیزش کسر می شود.

هر کارگر شاغلی، رسمی و قراردادی و چه روز مزدی حتی اگر یک روز هم کار بکند به طور متوسط هر ماه چیزی حدود ۷۰ الی ۸۰ هزار تومان از حقوقش را به عنوان بیمه و مالیات برداشت و به حساب بنگاه هایی مثل سازمان تامین اجتماعی، صندوق بیمه بیکاری، صندوق رفاه و... واریز می شود. تا به اصطلاح در شرایطی که کارگر مریض و یا بیکار می شود بتواند بنا به فلسفه وجودی چنین نهادهایی استفاده بکند.

یعنی باید ما کارگران و انسان های زحمتکش، تاوان حکومت داری و ثبات نظم سرمایه داری را بپردازیم و مثلاً از پهلویمان بریده به بدنمان بدهند. چون دولت سرمایه داری شانه از زیر چنین مسئولیت هایی خالی کرده و در این موارد هزینه کردن را به صرفه نمی داند.

این ارمغانی که سرمایه داری برای بشریت امروز با فخر و مباهات از آن به عنوان دولت رفاه و عدالت و آزادی و... نام می برد، چیزی نیست جز رنج و زحمت، فقر و بابرابری برای اکثریت جامعه و رفاه و آسایش، ناز و نعمت برای عده ای قلیل از جامعه.

اخیراً سازمان تامین اجتماعی در کرمانشاه تصمیمی مبنی بر کاهش هزینه ها و خدمات در درمانگاه و مراکز درمانی خود به اجرا گذاشته است. که چون تعداد مراجعین بیمار به این مراکز جهت درمان سرپایی و مداوا زیاد می باشد از این رو بخش نامه ای را به تمام درمانگاه های شبانه روزی اعلام داشته، که در هر یک ساعت مجاز به پذیرش ۲ نفر مریض می باشد.

از آنجا که هزینه های سرسام آور دکتر و درمان و بستری شدن در بیمارستان ها در مراکز درمانی دیگر بسیار بالا و

کمر شکن می باشد کارگران و زحمتکشان، اولین کسانی هستند که قربانی انواع مریضی ها و ناراحتی ها در جامعه هستند به ناچار باید به مراکز درمانی تامین اجتماعی مراجعه کنند هر چند در این مراکز جز چند قلم داروی معمولی به مریض نمی دهند باید ساعت ها در نوبت و انتظار بنشینند تا به اصطلاح به دکتر بروند. باز با این وجود سازمان تامین اجتماعی این امر مهم را نادیده می گیرد این در حالیست که تعداد مراجعین به این درمانگاه ها چند برابر این میزان است که در یک ساعت اعلام داشته. در همین راستا در شهر کرمانشاه در محل درمانگاه ها چندین اعتراض مردمی و درگیری با مسئولین مربوطه به این مسئله صورت گرفته است و حتی جمع های اعتراضی طومار نارضایتی امضا نموده اند و این حرکت سازمان تامین اجتماعی را محکوم نموده اند و خواهان خدمات بیشتر و پذیرش بیماران مراجعه کننده شده اند.

آزاد

کرمانشاه ۸۷/۶/۱۵

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

<http://komittयेhamahangi.com/>

komite.hamahangi@gmail.com